

GAZETA LUBELSKA

NIEZALEŻNE PISMO DEMOKRATYCZNE

Lublin, poniedziałek dnia 23 kwietnia 1945 r.

Nr. 68

Po zawarciu polsko - radzieckiego paktu przyjaźni

Podana wczoraj wiadomość o zawarciu polsko - radzieckiego paktu przyjaźni wzajemnej pomocy i współpracy powojennej, możemy obecnie uzupełnić następującymi szczegółami:

Układ o przyjaźni pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Rzeczpospolitą Polską a ZSRR

Prezydent Krajowej Rady Narodowej R. P. i Prezydium Rady Najwyższej Związków Socjalistycznych Republik Radzieckich, ożywni niezłomną wolą doprowadzenia wspólnie wojny z najeźdźcami niemieckimi do całkowitego i ostatecznego zwycięstwa — pragnąc utrwalić zasadniczy przebieg w dziejach stosunków polsko - radzieckich na rzecz przyjaznej sojuszniczej współpracy, jaka się ustaliła między Polską a ZSRR w toku wspólnej walki z imperializmem niemieckim, w przekonaniu, że w walce umocnienie dobrych stosunków sąsiedzkich i przyjaźni między Polską i graniczącym z nią Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, odpowiada żywotnym i zgodnym interesom narodu polskiego i radzieckiego — w przekonaniu, że zachowanie przyjaźni i ścisłej współpracy między narodem polskim i radzieckim będzie służyło sprawie pomyślnego rozwoju gospodarczego obydwu krajów, zarówno w czasie wojny, jak i po wojnie — dążąc do poparcia po wojnie ze wszechmiar sprawy pokoju i bezpieczeństwa narodu postanowili zawrzeć w tym celu niniejszy układ i wyznaczyli jako swoich pełnomocników:

Prezydent KRN R. P. — Edwarda Osóbkę - Morawskiego, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Zagranicznych RP, Prezydium Rady Najwyższej Związków Socjalistycznych Republik Radzieckich — Józefa Wisoriano-wicza Stalina, Przewodniczącego Rady Komisarzy Ludowych ZSRR, którzy po dokonaniu wymiany pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w należytej formie i w pełnym porządku, zgodzili się na następujące postanowienie:

ARTYKUŁ PIERWSZY

Wysokie układające się Strony będą wspólnie ze wszystkimi Narodami Zjednoczonymi prowadzić nadal walkę z Niemcami, aż do ostatecznego zwycięstwa. W tej walce Wysokie Układające się Strony zobowiązują się udzielać sobie wzajemnie pomocy wojennej i innej wszelkimi środkami, będącymi w ich rozporządzeniu.

ARTYKUŁ DRUGI

Wysokie Układające się Strony, w przekonaniu, że interesy bezpieczeństwa i pomyślnego rozwoju narodu polskiego i radzieckiego wymagają zachowania i wzmocnienia stałej i niezachwianej przyjaźni w czasie wojny, jak i po zakończeniu wojny, będą umacniały przyjazną współpracę między obydwoma krajami w myśl zasad wzajemnego poszanowania swej niezależności i suwerenności, jak również nieingerowania w sprawy wewnętrzne drugiego państwa.

ARTYKUŁ TRZECI

Wysokie Układające się Strony, zobowiązują się również po zakończeniu obecnej wojny z Niemcami, użyć wspólnie wszystkich środków, będących w ich rozporządzeniu, aby usunąć wszelką groźbę ponownej agresji ze strony Niemiec, lub jakiegokolwiek innego państwa, które by sprzymierzyło się z Niemcami bezpośrednio, lub w jakiegokolwiek innej formie.

Dla osiągnięcia tego celu Wysokie Układające się Strony będą uczestniczyły w duchu jak najbardziej szczerzej współpracy we wszystkich międzynarodowych poczynaniach, zmierzających do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa narodu i w pełni wniosą swój wkład do sprawy urzeczywistnienia tych wzniosłych celów.

Wysokie Układające się Strony będą realizowały niniejszy układ w myśl zasad między-narodowych, w których ustaleni uczestniczyły obie układające się strony.

ARTYKUŁ CZWARTY

Jeżeli jedna z Wysokich Układających się Stron w okresie powojennym, zostanie wciągnięta w działania wojenne przeciwko Niemcom, które by wznowily swoją politykę agresji, albo przeciwko jakiegokolwiek innemu państwu, które w czasie wojny sprzymierzało się z Niemcami bezpośrednio, lub w jakiegokolwiek innej formie — druga Wysoka Układająca się Strona niezwłocznie udzieli układającej się stronie, wciągniętej w działania wojenne, wojennej oraz innej pomocy i poparcia wszystkimi środkami będącymi w jej rozporządzeniu.

ARTYKUŁ PIĄTY

Wysokie Układające się Strony obowiązują się nie zawierać bez wzajemnej zgody rozejmu lub pokoju, ani z rządem hitlerowskim, ani z jakąkolwiek inną władzą w Niemczech, zagrożającą, lub mogącą zagrozić niepodległości, całości terytorialnej i bezpieczeństwu którejkolwiek z Wysokich, Układających się Stron.

ARTYKUŁ SZÓSTY

Każda z Wysokich Układających się Stron, obowiązują się nie zawierać żadnego sojuszu i nie brać udziału w żadnej koalicji, skierowanej przeciw drugiej Wysokiej Układającej się Stronie.

ARTYKUŁ SIÓDMY

Wysokie Układające się Strony będą współpracowały w duchu przyjaźni po zakończeniu obecnej wojny w celu dalszego rozwoju i umocnienia kulturalno ekonomicznej więzi między obydwoma krajami i będą sobie pomagały wzajemnie w odbudowie gospodarczej obydwu krajów.

ARTYKUŁ ÓSMY

Układ niniejszy wchodzi w życie z chwilą jego podpisania i podlega ratyfikacji w możliwie najkrótszym czasie. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych odbędzie się w Warszawie możliwie jak najrychlej. Układ niniejszy pozostaje w mocy w ciągu lat 20 od chwili jego podpisania.

Jeżeli jedna z Wysokich Układających się Stron na 12 miesięcy przed upływem tego dwudziestoletniego okresu nie złoży oświadczenia o swojej chęci wypowiedzenia układu, układ ten pozostanie w mocy na okres następnych pięciu lat, tak za każdym razem, dopóki jedna z Wysokich Układających się Stron nie złoży na dwa miesiące przed upływem kolejnego pięcioletnia oświadczenia na piśmie uprzedzającego o swoim zamiarze wypowiedzenia układu. Na dowód tego Pełnomocnicy podpisali układ niniejszy i zaopatrzyli go swymi pieczęciami.

Sporządzono w Moskwie, 21 kwietnia 1945 roku w dwóch egzemplarzach każdy w języku polskim i rosyjskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Z upoważnienia Prezydenta Krajowej Rady
Z. S. R. R.
podpisano
J. W. STALIN

Z upoważnienia Prezydenta Krajowej Rady
Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej
podpisano
OSÓBKA - MORAWSKI

Oddźwięk w prasie polskiej

Wszystkie dzienniki polskie powitały z radością wiadomość o zawarciu polsko-radzieckiego paktu przyjaźni i poświęcają temu ważnemu w życiu państwowym Polski wydarzeniu wiele miejsca. W artykułach wstępnych, omawiających znaczenie sojuszu polsko-radzieckiego dzienniki zgodnie podkreślają, że rząd Rzeczypospolitej podpisując pakt postąpił w myśl życzeń całego narodu, wyrażonych na licznych wiecach, zebraniach i zjazdach robotniczych, chłopskich i inteligencji pracującej. Naród w pakcie tym widzi naj-

lepszą i jedyną gwarancję utrzymania pokoju i bezpieczeństwa od niespodziewanej napaści Niemców lub ich popleczników.

„Sztandar Ludu” pisze o pakcie: „Podpisanie paktu polsko-radzieckiego oznacza, że naród nasz chce by przyjaźni, która zaistniała w czasie wojny, zaistniała i w czasie pokoju, by przemieniła się w wiczącą przyjaźń naszego narodu z narodami Związku Radzieckiego.”

„Przez podpisanie paktu o przyjaźni i wzajemnej pomocy ze Związkiem Radzieckim, wstąpiliśmy na nową drogę walki o pokój. I tę walkę o pokój wygrać musimy.”

Co pisze prasa zagraniczna

Dzienniki innych krajów podały wczoraj przeważnie samą wiadomość o zawarciu paktu ze stwierdzeniem, że jest on dalszym krokiem do utrwalenia pokoju, powstrzymując się jednak od komentarzy do czasu zapoznania się z treścią paktu.

Wczorajsza „Prawda” pisze: „Cały naród radziecki cieszy się, że wreszcie został zawarty pakt przyjaźni z Polską, która dała i daje swój wkład krwi w walce przeciwko hitleryzmowi. Pakt przyjaźni polsko-radziecki zawarty na wzór paktu jugosłowiańsko-radzieckiego, radziecko - czeskiego ma także

wielkie znaczenie dla przyszłości Polski powojennej.

Już dzisiaj okazują bratnie narody radzieckie pomoc Polsce. Przesyłają żywność, środki opatrunkowe, samochody itp. Ponadto Związek Radziecki 50% kosztów, związanych z odbudową Warszawy, przyjmuje na siebie. Naród polski narówni z radzieckim jest pełen radości z powodu zawarcia paktu przyjaźni.

Przedwojenna polityka, polityka grupy Piłsudskiego była zgubna dla Polski — wrogi nastawienie klikki sanacyjnej do ZSRR doprowadziło Polskę do upadku. Dzisiaj w oparciu o ZSRR Polska jest i będzie silna, demokratyczna i niepodległa.”

Jasna karta

w stosunkach polsko-radzieckich

Bardzo obszerny komentarz do paktu opublikowała oficjalna radziecka agencja prasowa „Tass”, nazywając zawarcie paktu „jasną kartą w historii stosunków polsko - radzieckich”. Komentarz ten podajemy poniżej w całości.

MOSKWA, 22. IV (Tass). W Moskwie pomiędzy ZSRR a Rzeczpospolitą Polską został podpisany pakt o przyjaźni i wzajemnej pomocy i współpracy po wojnie. Trudno niedocenić wartości tego mającego wielkie historyczne znaczenie dokumentu, stanowiącego radykalny zwrot w stosunkach między ZSRR a Polską. Umowa ta, jak wskazuje Stalin, kładzie kres przeszłości, opartej na wrogich stosunkach między Rosją a Polską i stwarza realną podstawę dla przyjaźni między ZSRR a nową demokratyczną Polską.

Pakt o przyjaźni stanowi drogocenny wkład do dzieła walki o szybki rozgromienie wspólnego wroga, który to rozgrom jest celem zjednoczonych narodów. Pakt jest aktywną bronią w walce przeciw hitlerowskiemu Niemcom w obecnej chwili.

Dalej pakt służy do umocnienia w okresie powojennym stosunków między ZSRR i Polską demokratyczną. Oznacza on, że sowiewiecko-polska współpraca, zahartowana w ogniu wyzwolenczej wojny przeciwko hitlerowskiemu imperializmowi, będzie kontynuowana w celu podtrzymania dzieła pokoju i bezpieczeństwa narodów, w celu zapobieżenia ewentualnej groźbie powtórnej agresji, od której tak mocno ucierpiły narody ZSRR, Polski i innych miłujących pokój krajów. Narody sowiecki i polski stają obok siebie w tej walce przeciwko niemiecko-faszystowskiemu najeźdźcom. W walce tej jak nigdy uwydatniła się historyczna wspólnota interesów ZSRR i Polski, na ziemi, których zawsze łakomie parły niemieckie drapieżce. Zwierzę będzie pokonany, lecz to nie wstrząśnie zagadnieniami, stojącymi przed

miłującymi wolność narodami, zwalczającymi niemiecko-faszystowskiemu zwierzę.

ZSRR i Polska związane są nie tylko wspólną granicą, ZSRR i Polska graniczą także z Niemcami i od wieków wisiała nad obu krajami groźba niemieckiej napaści. Niemiecy imperialiści zawsze patrzyli na Polskę jako na „korytarz” dla pochodu na wschód, na Rosję w przeszłości, na ZSRR w obecnej chwili.

Dwukrotnie w ciągu ostatniego ćwierćwiecza Polska podlegała napaściom ze strony niemieckich najeźdźców, dwukrotnie służyła ona jako „korytarz” dla realizacji rozbójniczej polityki „Drang nach Osten”.

Od pochodu na Polskę zaczął Hitler obecną wojnę. Naród Polski wypił do końca całą gorzyc hitlerowskiego ucisku, wyrzobił na sobie praktykę ludożerczą niszczenia słowiańskich narodów.

Ludożerca — Hitler mówił: „Jeśli chcemy osiągnąć zawojowanie wschodnich obszarów przez Niemcy, powinniśmy przede wszystkim wytrzebić narody słowiańskie: Rosjan, Polaków, Czechów, Słowaków, Bułgarów, Ukraińców i Białorusinów. Nie ma żadnych przyczyn, aby tego nie zrobić”. Wdarłszy się do Polski, niemieccy faszyci przystąpili do realizacji tego potwornego programu. Porzuceni przez swój rząd, który nie chciał mieć przyjaznych stosunków z ZSRR i wołał prowadzić politykę dwulicową, lawirując między Niemcami a ZSRR, — Polska została na białym Niemcom na pożarcie.

Niemieccy kaci obrócili w proch i pył polskie miasta, zniszczyli miliony Polaków. Naród polski nie upokorzył się, lecz walczył stanowczo i bohatercko z okupantem, nie był jednak dostatecznie silny, aby zrzucić jarzmo niemiecko-hitlerowskie. Naród sowiecki wyciągnął rękę z bratnią pomocą do umęczonego narodu polskiego. Rozgromiwszy niemieckie siły zbrojne, Czerwona Armia przeniosła działania wojenne poza rubież (Dokończenie na str. 2-jej)

Jasna karta w stosunkach polsko-radzieckich

(Dokończenie ze str. 1-cj)

ZSRR i w walkach wspólnie z polskim wojskiem wyzwoliła Polskę z ciężkich okowów hitlerowskiej niewoli.

Nad dumną Warszawą, nad Gdynią, nad Gdańskiem powiewają sztandary Rzeczypospolitej Polskiej. Naród polski odetchnął pełen wdzięczności dla narodu sowieckiego i Czerwonej Armii. Naród polski sam ujął w swe ręce swój los. Z pogardą odwrócił się od emigracyjnej klikki i od jej liderów, którzy według słów Stalina, „niczego się nie nauczyli i niczego nie zapomnieli.” Życie i rozwój wypadków w Polsce poszły swoimi torem. Naród polski odwrócił się od swych dawnych polityków, skazując ich na polityczną zagładę. W ogniu wyzwolenczej walki przeciw hitlerowskiemu Niemcom narodziła się nowa Polska, Wolna i Demokratyczna, przed którą otwiera się szeroka i barwna perspektywa — przyłączenia odwiecznych polskich ziem, zagarniętych w swoim czasie przez zaborców niemieckich. Perspektywa odrodzenia silnego, niezawisłego państwa polskiego.

Nowa Polska doszła do konkluzji, podyktowanej przez logikę rozwoju historycznego: zakończyć ze sztucznie rozdmuchiwana wrogością do ZSRR, którą przed tym rozbudowano w stosunku do Rosji i do narodu rosyjskiego. Tylko w przyjaźni z potężnym Związkiem Radzieckim, z bratnimi narodami ZSRR może być uzyskane bezpieczeństwo i zachowana niepodległość państwa polskiego.

Znalazło to swe oblicze w żywiołowym ruchu w Polsce, prącym do zawarcia z ZSRR paktu o przyjaźni, wzajemnej pomocy i wojennej współpracy. Ruch ten powstał na podłożu głęboko zakorzenionego w szerokich masach polskich przeświadczenia i świadomości tego, że zawarcie paktu o przyjaźni z ZSRR, związane jest z najistotniejszymi interesami narodu polskiego. Ten ruch narodu polskiego znalazł gorące uznanie i sympatie ze strony sowieckiego narodu. Stalin powiedział: „Narody naszych państw czują, że ten pakt stanowi rękojmię niezależności nowej, demokratycznej Polski, rękojmię jej potęgi i rozkwitu”.

Podpisany dziś pakt, jest pierwszym w historii Rosji i Polski paktem głoścącym przyjaźń i pomoc wojenną dwóch sąsiednich narodów słowiańskich, których najważniejszym celem jest jak najszybszy rozгром wroga.

Walka o zwycięstwo nierozdzielnie połączona jest z walką o trwały pokój i bezpieczeństwo narodów. Zwierz faszyzowski obecnie dogorywa. Przed miłującymi wolność narodami stoi zadanie: nie odpuścić do nowej agresji ze strony Niemiec, lub jakiegokolwiek państwa z Niemcami związanego.

Pakt sowiecko-polski nakłada na obie strony umawiające się zobowiązanie do uczestniczenia w akcji zabezpieczającej pokój i bezpieczeństwo wszystkim narodom Europy, zgodnie z międzynarodowymi zasadami, w powstaniu których uczestniczyły obie strony.

Czwarty punkt umowy wyraża jasno wzajemny stosunek obu stron umawiających się w razie agresji. Ten punkt przewiduje udzielanie sobie niezwłocznej wzajemnej pomocy militarnej i innej w razie, jeżeli jedna ze stron w okresie powojennym zostanie wciągnięta w działania wojenne z Niemcami lub z jakimkolwiek innym państwem, związanym z Niemcami bezpośrednio lub pośrednio. Obie strony zobowiązały się nie uczestniczyć w żadnej koalicji z państwem wrogim dla jednej ze stron umawiających się. Przewiduje to punkt piąty.

Termin ważności paktu: 20 lat.

Pakt sowiecko-polski posiada duże międzynarodowe znaczenie, gdyż stanowi zapórę dla niemieckiej agresji na wschodzie, podobnie jak pakt z Francją, Wielką Brytanią i Ameryką na zachodzie. Pakt sowiecko-polski, podobnie jak i pakt zawarty z Wielką Brytanią, Francją, Czechami i Jugosławią, umacniają podstawy, na których opiera się trwały pokój i bezpieczeństwo całego świata.

Pakt zawarty 21. IV wywoła niewątpliwie głębokie zadowolenie wszystkich tych, którym droga jest przyjaźń narodów, którzy gorąco pragną najszybszej klęski Niemiec, którzy dążą do trwałego pokoju i bezpieczeństwa, gdyż ten „historyczny fakt” oznacza umocnienie jednolitego frontu zjednoczonych narodów przeciwko wspólnemu wrogowi w Europie.

Wojska radzieckie zdobyły 10 przedmieść Berlina

Jak donosi Radzieckie Biuro Informacyjne w dniu 22 kwietnia wojska radzieckie na centralnym odcinku frontu posuwając się w kierunku na Drezno i Berlin zajęły w kierunku na Drezno następujące miejscowości: Lubenau, Damme, Schlieben, Sonnewalde, Furstenwalde, Gerstenwerda, Burken i Bischofswerde.

Wojska działające na tym odcinku frontu od dnia 17 do 21 kwietnia wzięły do niewoli ponad 10 tysięcy niemieckich żołnierzy i oficerów. Poza tym zdobyto 96 samolotów i 150 czołgów przeciwnika.

W kierunku na Berlin wojska radzieckie zdobyły: Wiesental, Kalkberge i Friedrichshafen i następujące przedmieścia Berlina: Glinike, Lubar, Klagenfelde, Rosenthal, Karo, Mehlhof, Weissensee, März, Scheineiche i Wilhelmshafen. Na tym odcinku wzięto do niewoli ponad 13 tysięcy niemieckich żołnierzy i oficerów. Zdobyto: 60 samolotów, 100 czołgów i dział samochodowych i ponad 500 dział polowych.

W Austrii w kierunku na północ od Wiednia wojska II Frontu Ukraińskiego zdobyły ponad 30 miejscowości, w tej

liczbie: Batenhafe, Otental, Neudorf, Altenmarkt, Eichenbrunn, Merkersdorf, i Bimonfeld.

Na innych odcinkach frontu walki o charakterze lokalnym.

Wojska radzieckie w dniu 21 na wszystkich odcinkach frontu zniszczyły 156 niemieckich czołgów i dział samochodowych. Ogniem artylerii przeciwlotniczej i w walkach powietrznych stracono 56 samolotów przeciwnika.

Szczegóły walki o Berlin

LONDYN, 22. IV (Reuter). Gwałtowne walki toczą się w Berlinie. Oddziały rosyjskie torują sobie drogę do serca miasta. Niemcy przyznają, że czołgi sowieckie są tylko 5 km od Unter den Linden. Szereg przedmieść zostało zdobytych. Od 24 godzin pociski artylerii sowieckiej spadają na stolicę Niemiec. Korespondent neutralny stwierdza, że ataki powietrzne są nieustanne.

Berlińczycy zapewniają schrony przeciwlotnicze, inni budują zapory na drogach. Goebbels wzywa mieszkańców do obrony Berlina. Niemieckie radio stwierdziło: „Walka o Berlin zaczęła się”.

Walki na drodze Brema - Hamburg

LONDYN, 22. IV. Między Halle i Lipskiem sojusznicy zlikwidowali silny przyczółek niemiecki.

Między Norymbergą a Stuttgartem sojusznicy posunęli się o 40 km naprzód. Stuttgart jest zupełnie odcięty. I armia francuska, która oczyszcza Schwarzwald zajęła miasto Donau-Eschingen.

Załoga niemiecka w Hamburgu została wzmocniona. W chwili obecnej toczą się walki na drodze Brema - Hamburg. Brema jest otoczona, ale Niemcy stawiają tu zaciekły opór.

W piątek druga armia amerykańska wzięła do niewoli 32 tysiące żołnierzy i oficerów niemieckich.

LONDYN, 22. IV (Tass). Jak donosi sztab główny sojuszników ustał wszelki zorganizowany opór Niemców w hareńskim borku. Alianci zajęli jedno z ważniejszych miast tego rejonu Blankenburg, na zachód od Wittenberga nad rzeką Łabą. Na południe-wschód od Hamburga oddziały aliantów posunęły się o 11 km. Na północny-wschód od Brunświku alianci otoczyli jeszcze jedno ugrupowanie wojsk niemieckich. Dywersanci niemieccy przedsięwzięli próbę wysadzenia w powietrze mostu, wiodącego do przyczółka mostowego na Łabie, lecz próba nie udała się. Kilku dywersantów niemieckich ujęto.

Zajawszy czechosłowackie miasto Asch, oddziały sojuszników dotarły do punktu odległego o 8 km. na północ od tego miasta.

W rejonie Norymbergi alianci uwolnili 14 tysięcy jeńców sojuszników. W ciągu doby w rejonie między Renem a Norymbergą wzięto do niewoli ponad 11 tysięcy Niemców.

W ciągu 20 kwietnia alianci na zachodzie wzięli 45 tysięcy jeńców.

Front południowy

LONDYN, 22. IV. Obecnie sojusznicy znajdują się w odległości 16 km za Bolonią. Bolonia była silnym punktem oporu niemieckiego — bastionem obronnym w dolinie Padu.

Ludno Bolonii witała radośnie sojuszników. Miasto jest mało uszkodzone, słynna katedra bolońska ocalała.

Na drodze ku Modenie wzięto miasto Zugo. Ferrara jest silnie zagrożona, wojska kanadyjskie są 12 km od tego miasta. Niemcy wycofują się we Włoszech na całej linii, z wyjątkiem jednego przyczółka.

LONDYN, 22. IV (Tass). Jak donosi kwatery główna sojuszników, we Wło-

szach wojska sojuszników rozwijają pomyslnie operacje ofensywne w rejonie Bolonii. Zajęto punkty: Montalto, Saradzana i Budrio. Rzeka Idice została sforsowana przez sojuszników. Na północny zachód od jeziora Commaccio alianci wzmocnili zajęte pozycje na południe i na wschód od San Nicolo Ferraneze i kontynuują ofensywę na szerokim froncie. Alianci posuwają się wzdłuż północnego brzegu rzeki Reno.

Wojna lotnicza

LONDYN, 22. IV (Tass). Jak donosi Reuter, 21 kwietnia około 350 amerykańskich „fortec latających” pod eskortą 400 myśliwców dokonało nalotu na Monachium, Ingolstadt i na lotnisko w Landsbergu, o 48 kilometrów na zachód od Monachium.

Daleki Wschód

LONDYN, 22. IV. Superfortece „latające” z baz na wyspach Marianańskich atakowały dwukrotnie lotniska na Kiusiu.

Oddziały amerykańskie zajęły już 3/4 terytorium wyspy Okinawa.

Oddziały 14 armii brytyjskiej w Birmie są 100 km na południe od Maçtilah, na drodze prowadzącej do Rangoon.

LONDYN, 22. IV. W Birmie 14 armia amerykańska posunęła się 110 km. Zdobyto miasto Chang. Brytyjskie okręty wojenne bombardowały ważny port wojenny Saba.

Lotnicy niemieccy oddają się do niewoli

LONDYN, 22. IV. Lotnicy niemieccy, którzy znaleźli się na terenie między Armią Czerwoną i sojusznikami, lądują na lotniskach sprzymierzonych, oddając się do niewoli.

Nowe odezwy gen. Eisenhowera

LONDYN, 22. IV. Gen. Eisenhower wydał dwa nowe wezwania, jedno do robotników w niemieckich portach północnych, których wzywa do szkolenia we wszelki możliwy sposób hitlerowcom do niedopuszczenia do wywozu zapasów żywności, a drugą do cudzoziemskich robotników i byłych jeńców, aby się organizowali i czekali przyjeścia sprzymierzonych.

Konferencje ministrów spraw zagranicznych

WASZYNGTON, 22. IV. Eden przeprowadził konferencję ze Stettinusem i ministrem spraw zagranicznych Francji, Bidault. Mołotow spotka się prawdopodobnie dzisiaj z Edenem.

Przed konferencją w San Francisco

LONDYN, 21. IV (BBC). W przyszłą środę rozpoczyna się konferencja w San Francisco. „Times” pisze, że konferencja ta da podstawy społeczne, ekonomiczne dla rozwoju społeczeństw i stwierdza potrzebę planowanych systemów politycznych.

Patrioci duńscy nie ustają w walce

LONDYN, 22. IV. U wejścia do portu w Kopenhadze patrioci duńscy zatopili dwa statki niemieckie, a jednemu załadowanemu węglem, nie pozwolili wypłynąć do portu.

Podatek wojskowy

WARSZAWA, 21. IV (Polpress). W najbliższych dniach ukaże się dekret Rządu Tymczasowego o podatku wojskowym. Pobierany on będzie od wszystkich mężczyzn w wieku od 18 do 53 lat, którzy nie są powołani do służby wojskowej.

Od podatku będą zwolnieni: żołnierze służby czynnej, funkcjonariusze służby bezpieczeństwa, członkowie Międzypartyjowej Komisji Obywatelskiej i zmilitaryzowani pracownicy państwowi (kolejarze, pocztowcy).

Poza tym zwolnieni są: inwalidzi, obywatele korzystający z dobroczynności publicznej, niezdolni do służby wojskowej, jeżeli nie posiadają źródeł dochodu, zakonnicy i duchowni, uczniowie szkół średnich i zawodowych, odbywających praktykę wojskową i zarejestrowani wojskowi.

Zjazd wojewódzki Str. Ludowego

WARSZAWA, 21. IV (Polpress). W dniu 3 i 4 maja obradować ma w Lublinie Statutowy Zjazd Wojewódzki Str. Ludowego. Na zjazd przybyć mają prezydja zarządów powiatowych, członkowie zarządu wojewódzkiego, wojewódzkiej komisji rewizyjnej i wojewódzkiego sądu partyjnego oraz delegaci z powiatów po jednym od każdego 10 kół.

Zebranie organizacyjne Str. Ludowego

Dnia 23 kwietnia odbyło się pierwsze w Lublinie zebranie organizacyjne miejscowego kółka Stronnictwa Ludowego. Liczny udział lubelskiej inteligencji ludowej, świadczą o żywym zainteresowaniu dla Stronnictwa. Pamięć z tego prezydenta Roosevelta uczczono minutową ciszą.

Z kolei ob. Józef Nikodem Kłowski, nacelnik Woj. Wyd. Kultury i Sztuki wygłosił referat na temat udziału chłopów w ruchu ludowym i jego roli w ustroju demokratycznym.

Po referacie wywiązała się interesująca dyskusja. Postanowiono zwrócić się do Związku Samopomocy Chłopskiej z prośbą o pomoc w wydawaniu czasopisma „Chłopski Zew”.

Teatr i kina

Dziś i codziennie doskonała komedia satyryczna Wł. Perzyskiego „Lekkomysłna siostra” w wykonaniu Skrzydłowskiej, Malkiewiczówny, Boyno, Chmielewskiego, Kondrata, Chmielarczyka, Klejera, którzy pod znakomitą reżyserią K. Borowskiego dają prawdziwy koncert gry aktorskiej.

Dekoracje Z. Węgiełkowej.
KINO „APOLLO”: od poniedziałku 23 kwietnia b. r. wyświetla film produkcji polskiej pt.: „PROFESOR WILCZUR”. Nad program „Na przedpolach Warszawy”.

KINO „BALTYK”: od poniedziałku 16 kwietnia b. r. wyświetla komedię prod. polskiej pt.: „Jasnie pan szofer”. Nadprogram „Polska Kronika Filmowa Nr. 5”.